

Crisis Theologica

In Qva Selectiores, Et Aciores hujus, et elapsi sæculi controversiæ,
subsecuturâ in Elencho legendæ discutiuntur

Crisis Theologica - In Qva Selectiores, Et Aciores hujus, et elapsi sæculi
controversiæ, subsecuturâ in Elencho legendæ discutiuntur

Casnedi, Carlo Antonio

Ulyssipone, 1712

§. II. Idem intentum contra laxas Cruciatæ interpretationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-84796](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-84796)

vice audiendas approbandus iterum, ut validè eos iterum audiat. Si ergo hæc definita sunt, adeo ut multiplex sæpe sit necessaria approbatio, &c, quod caput est, ab eodem numero Diocesano Episcopo, quanto magis, si non est expressis terminis definitum, erit ex urgentiore saltem identico motivo definitum, quodd mutato ejusdem Diocesis Episcopo nemo validè confessiones audiet, nisi à novo Episcopo approbetur? & multo magis nemo validè absolvet, hoc novo Episcopo reluctante, & antiquas approbationes cassante?

N. 89. Quare audiendi modò non sunt Doctores à Barbosa citati, & non rejecti *señ. 23. de Ref. cap. 15. n. 39.* tuentes Regularem ad eandem Diocesim, in qua approbatus fuerat, revertentem non egere novà approbatione, etsi ejus Diocesis Episcopus mutatus fuerit. Sed audiendi P. Nogueir. *d. 14. n. 184.* P. Fagundes in 2. Ecclesiæ præceptum *lib. 7. cap. 2. n. 26.* P. Bardi *tract. 5. cap. 2. n. 38.* P. Mendo *d. 22. n. 58.* & alij, quin ipse Clemens X. ut dixi. Si enim limitatè ab Episcopo approbati possunt denuo ab eodem Episcopo examinari, nam exemptio à novo ejusdem Episcopi examine subeundo convenit unicè Regulari illimitatè ab eo approbato; quanto magis nullatenus à novo Episcopo approbati, etsi illimitatè ab antecedenti fuerint approbati, possunt à novo Episcopo examinari, quo examine recutato invalide absolvant?

§. II.

Idem intentum contra laxas Cruciata interpretationes.

S U M M A R I U M.

Eadem culpa peccant interpretantes Cruciata, ac qui Tridentinum, n. 90.

Ostendo, n. 91.

Nulla absolutio independens ab Episcopo est valida, etsi detur vi Cruciata, n. 92.

Nulla quoque si sine consensu Prælati detur Religio vi Cruciata, ibid.

Nulla omnes Confessiones, si ve quis absolvat, si ve absolvatur, n. 93.

Etsi hæc sint vera, Confessor plura potest vi Cruciata electus, quam non electus, n. 94.

N. 90. Q Uod evenit in laxissimis Tridentini textus interpretationibus, quarum unicum fundamentum fuit, niti puris Tridentini verbis, deluso verborum fine, cum tamen finis legis sit anima legis, hoc ipsum accidit in Cruciata textu interpretando. Dice-

Tom. III.

bant illi Tridentinū unicè petit ut Sacerdos sit approbatus: ergo approbatus alibi potest hic, imò ubique absolvere; & omnes aliæ similes allatæ cōsequentie à Pontificibus damnatæ. Dicunt isti Bullæ Cruciata Relaxatores: Cruciata cuique concedit facultatem eligendi Confessorem à Diocesano, ubi confessiones audit, approbatum, à quo possit à quocumque peccato & censurâ etiam in Bullâ Cœnæ reservatâ absolvi; ergo Regularis habens Cruciata poterit ab omni casu reservato, & censurâ absolvi à quolibet Confessore approbato à Diocesano: & plures similes indignæ illationes à Pontificibus damnatæ. At ut paulò antè evidenter fundamenti nullitatem ostendi, quòd non nuda Tridentini verba, sed verborum motivum attendi debet, quod erat, *Subjectio Confessorum ad Episcopos Diocesim, in quibus absolviunt*: quod motivum Tridentini versans ante mentem Pontificum fuit cautâ, ut omnes opiniones laxitate suâ hoc motivum ledentes, damarentur à Pontificibus, quin dicerent se eas opiniones damnare, inherendo Tridentino; nam quia sunt oppositæ menti Tridentini, ideo eas damnant.

Ita in præsentī attendendum est Cruciata motivum, nempe ut purius ad Deum preces fundere possint; & Dei auxilium efficacius implorare. At quis imploret efficacius Deum, & purius preces fundat, deserto Tridentino, ejusque Decreto contempto, novum in Cruciata jus à Tridentino diversum statuendo, cum definitum à Pontificibus Clem. VIII. Urban. VIII. Innocen. XII. sit, nullum novum jus in Cruciata inesse? Quis sequendo opiniones circa absolvendi facultatem laxissimas, & Religiosis Cœtibz, ut ait Urban. VIII. summè præjudiciales, delusa omni Prælatorum Regularum, cui respectivè subditi sunt Regulares, auctoritate, & spiritali conscientie dependentiâ, dixerit penes Deum impetrativas? Quis facultatem absolvendi à reservatis, quam Urbanus VIII. definit, nunquam suffragari fuisse, nec potuisse, nec suffragari posse Regularibus? per quæ verba de præterito ostendit, nunquam concessam fuisse talem facultatem Cruciata: quæ omnia confirmat Innocentius XII. in sua Bullâ, ampliando ad omnes sive seculares, sive Regulares, & motu proprio decernendo, omnem oppositam opinionem, quocumque modo laxantem, quod liceat vi Cruciata absolvi à reservatis ab Episcopo, & à non approbato ab Episcopo ubi absolviatur: & irritas, nullas, inanes tales absolutiones, dixerit esse meritorias apud Deum vota.

Rij

Quare,

- N. 92. Quare, sicut sola ea opinio, ne absolutio & Confessio secularium invalida sit, sustinenda est, quæ non tollit substantialem, ut ita loquar, à Confessarijs, quicumque sint, respectu Episcoporum, ubi absolvent, subordinationem: ita in præsentì loquens de Confessarijs, sive secularibus, sive Regularibus, absolventibus seculares vi Cruciatæ, ea sola tenenda, quæ jurisdictioni Episcopali in Confessores, sive seculares, sive Regulares, favet; nulla vero, quæ Confessoris, sive secularis sive Regularis, violato Episcopali Diocesani jure favet Confessori aut poenitenti. Similiter sola illa à Regularibus poenitentibus amplectenda erit opinio, quæ Regularem observantiam promovet; nulla vero quæ tam graviter in re adeo substantiâli, qualis est dependentia Religiosorum à suis Prælati in materiâ reservatorum labefactat. Fateor me tantâ claritate, & rationum pondere, & Pontificum multiplici definitione rapi in opinionem quod Cruciatæ non favet Regularibus quoad absolvendi facultatem, sive activam sive passivam, supra facultatem à Prælato Regulari concessam alteri, ut absolvat, aut ut absolvatur, ut vix mihi possibile sit credere dari aliquem oppositum opinantem. Perpendat qui contra totam hanc doctrinam operatur, sive absolvat, sive absolvatur, absolutiones esse nullas, confessiones quoque nullas, ut Papæ definiunt. Hicne fructus Poenitentis Sacramenti, ut poenitens suas confessiones repetere teneatur? Hocne laxè opinandi præmium, ut Confessor monere teneatur poenitentem quod invalidè absolverit: & se de invalidâ absolutione accusare?
- N. 94. Ex dictis neutiquam inferendum Cruciatam vix prodesse, si necesse est ut Confessor vi Cruciatæ electus debeat esse approbatus ab Episcopo loci, in quo quis absolvit: etenim Confessor vi Cruciatæ electus adhuc plura potest, quæ non potest vi Cruciatæ non electus; potest enim à multis casibus Papæ reservatis absolvere, potest vota commutare, &c. quæ alter non potest. Non me detineo in referendis confessionibus vi absolutionis invalidis; quas dedi n. 72. 73. 74. 75. 82. 88. 89. 92. 94. & infra n. 147. 183. 185. 188. 197. 198. quæ facillè videri possunt.

SECTIO V.

Adversariorum Replica.

S. I.

Alique.

SUMMARIUM.

Quod responsa data à Tridentinæ Congregatione

sint pura leges, num. 96.
Idem dici potest de responsa dato Lusitanis, n. 97.
Ostendo Decreta Clementis X. & Innoc. XIII. esse definitiones, n. 98. & 99.
Opiniones à Pontificibus damnatæ damnantur quia in se male, n. 100.
Sunt in se intrinsecè, & extrinsecè improbabiles, & ex solo errore probabiles, ibid.
Aium satis esse approbationem Diocesani antecedentis, n. 101.
Finis legis anima legis, n. 102.
Opponitur fini Tridentini, & Innocentij, ibid. & n. 103.
Ille talis absolveret non approbatus. Simili interpretatione eludam damnatas à Clemente X. n. 104.
Necessaria est nova novi Episcopi ratificatio saltem ut quis vi Cruciatæ in eâ Diocesi absolvat, ibid.
Nulli Episcopo subderetur Confessor ille, n. 105.
Episcopus transiens ad aliam Diocesim nullo in priori, n. 106. 107.
Facultas absolvendi durat usque dum non revocetur, n. 108.
Non satis ut damnata mutetur, nisi deserat malum ob quod damnata est, n. 109.
Hæc opinio, satis prioris Diocesani approbata, ut quis vi Cruciatæ absolvat, quam mala, ibid. & n. 110.

PRIMA est, quod omnia S. Congregatio. N. nis Tridentini responsa data Archiepiscopo Hispalensi anno 1611. & à Paulo V. confirmata, & à P. Carden. disp. 2. adducta, & data Archiepiscopo Valentino anno 1677. immo ipsa Clementis X. Bulla emanata anno 1670. sint ad summum leges pro locis, in quibus evulgatæ fuere, non vero Pontificiæ definitiones. Quod si pure leges sunt, non tollant oppositarum opinionum probabilitatem: & multo minus dictæ opiniones erunt veritæ quia scandalosæ, sed contra erunt scandalosæ, & impracticabiles, quia veritæ: ergo ab illis saltem, qui eas adhuc certò probabiles judicant, erunt, ubi non evulgatæ, practicabiles.

Idem dici potest tum de responsis, instans. N. tibus Archiepiscopo Vlyssipontensi, paucis 97. antè mensibus cum magnâ virtutum opinione vitâ functo; & Episcopo Lenceni, ejus in Sedem, si meritis locus erit, omni jure collocando, cujus ardentissimum pro Dei lege tuendâ zelum nostro Tomo primo, nec non prodigam bonorum suorum in pauperes effusionem, brevi periodo commendavimus: his enim primarijs Lusitanis Prelatis Sacra Episcoporum, & Regularium Congre-